

at det i Almindelighed ikke er heldigt ved 3die Behandling uforandret at optage de ved 2den Behandling forfattede Bevillinger; men der gives jo dog ingen Regel uden Undtagelse. Der gives saa vigtige — jeg taler her om rene Bevillingsager, ikke om Sager, hvori der ligger et Princip — saa vigtige Bevillinger, som vilde være af den Betydning for hele Staten, for hele Administrationen og i dette Tilfælde for Forsvarsvæsenet, at man ikke kan Andet end slutte sig dertil, naar en æret Minister beder Thinget om at vende tilbage fra en Beslutning, det en Gang har taget. Det er nu efter min Overbevisning Tilfældet med de to Forslag, her foreligge. Hvad det første af disse — det under Nr. 43 — om Ombygning af Strickers Batteri angaar, maa jeg sige, at dette Batteri er et Led, et nødvendigt Led i Kjøbenhavn's Søbesæstning; er det ikke i Orden, vil en fjendtlig Flaade kunde lægge sig Syd paa og bombardere Byen. Batteriet findes ganske vist, men det er ikke saaledes konstrueret, at det kan bære de store Kanoner. Mindretallet i Udvalget har derfor ment, at det var et Punkt, hvor man virkelig kunde sige, at Landets Forsvarsevne krævede, at man saa hurtig som muligt gav den forlangte Bevilling. — Noget Eignende gælder om det næste Forslag under Nr. 44. Det er lykkedes Krigsbestyrelsen at komme til et Resultat, hvad angaar det saakaldte storkornede Krudt; vi ville i Fremtiden være i Stand til selv her hjemme paa vore Bæxter at forarbejde det. Dette storkornede Krudt er saa godt som en Nødvendighed til de store Kanoner for at kunne give dem den størst mulige Stødhastighed i Forbindelse med Sikkerhed mod Sprengning. Nu er det imidlertid jo ikke muligt af den ordinære Bevilling paa een Gang at faae en større Beholdning, og det er for at opnaa at have en Reserbeholdning, foruden hvad der fremkommer ved den ordinære Bevilling, at Krigsbestyrelsen har forlangt en Bevilling til 500 Centner storkornet Krudt. Jeg vil dog her bede de ærede Herrer at lægge Mærke til, at Krigsministeren har indskrænket sit Forlangende. Han havde først forlangt 1000 Centner, men er nu gaaet ind paa kun at forlange det Halve, saaledes som Udvalgets Mindretal anmeldte ham om ved Sagens 2den Behandling. Jeg veed ikke, om dette Maadehold fra Ministerens Side skulde kunne bevirke nogen Forandring i Thingets Afstemning. — Hvad Forslagene til Marineministeriet angaar, da vedkomme de jo egentlig ene og alene det store Skib. Jeg kan ikke Andet end sammen med det øvrige Mindretal selv stemme for og tilraade Thinget at stemme for denne Bevilling. Vi næve den Anskuelse, at det er nødvendigt for vort Lands Forsvar til Søs at komme i Besiddelse af nogle saadanne større Skibe; vi tro, at det er forbundet med en vis Fare for længe at opsætte Paabegyndelsen af et saadant Skib, og vi ville derfor stemme for og

anbefale Thinget at stemme for Forslaget. Jeg skal kun slutte med at sige, at hvad denne Bevilling angaar, har jeg kun ringe Saab, idet der egentlig ikke fra det ærede Flertals Side er gjort enten reelle Vanskeligheder overfor Forslaget, hvad selve Skibet angaar, eller finansielle Vanskeligheder, men der alene er gjort rene politiske Betragtninger gjældende, idet man har ment, at en Bevilling, som i det Hele skulde gaa ud over 2 Millioner Rd., vilde man ikke betro en Regjering, til hvilken man ikke havde Tillid. Ugeoverfor disse Betragtninger staar jo al Argumentation fra den anden Side stille: man kan kun bede det ærede Flertal om ikke i denne Sag at lade sin politiske Tillid eller Mistillid faae saa stor Indflydelse paa dets Afstemning, som den fik ved 2den Behandling. Staar Flertallet endnu paa det samme Standpunkt, saa kan det jo ikke nytte Mindretallet, at det søger ved yderligere Tale at overbevise det i denne Henseende.

Ordføreren: Jeg har ikke mange Bemærkninger at knytte til, hvad der allerede er udtalt om det foreliggende Forslag. Naar den ærede Krigsminister kom ind paa Realiteten af Bilag Nr. 19 om en anden Anvendelse af enkelte Poster paa Konto K., da skal jeg ikke følge ham, idet Udvalget med Billie har undladt at udtale sig enten for eller imod de Betragtninger, som der ere fremsatte, for at kunne staa frit ved en senere Forhandling. Kun skal jeg gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister ikke kan sige, at Forslaget fremviser en Besparelse for Staten af 13,000 Rd., fordi det ubviser en saadan Besparelse i Sammenligning med det Beløb, der er anvendt i det foregaaende Finantsaar, thi det kan ingenlunde antages for vist, at det høieste Beløb, man under Anvendelse af denne Konto er kommen til, just skulde være det normale. Som sagt, jeg ønsker ikke at indlade mig paa selve Spørgsmalets Realitet; i alt Fald er jeg ikke berettiget dertil paa Udvalgets Vegne. Ligesaa lidt skal jeg gaa ind paa Realiteten af Forslaget under Nr. 30 om 2,000 Rd. til Officersstolen. Hvad angaar det Forslag, som er fremsat af den høitærede Minister om de 513 Rd., da kan jeg ikke skjønne rettere, end at, hvis dette Beløb bevilges, vil det, saaledes som Ministeren opfatter de øvrige Dele af Overenskomsten, realiter være det Samme som en Billigelse af hele Overenskomsten for Aarhus Bys Vedkommende. Jeg har endnu ikke faaet frent, hvorvidt Krigsministeren og Indenrigsministeren opfatte Overenskomsten om Indkvarteringsforholdene som Noget, de uden at raadføre sig med den bevilgende Myndighed kunne udføre eller ikke. Der er nemlig meget forskellige Meninge om, hvorvidt overhovedet en saadan Foranstaltning vil være rigtig i og for sig; der er Mange, der hælde til den Anskuelse, at Enteltmands-Indkvartering, naar ellers Indkvarteringskommis-